

Bilag B.

Kjøbenhavns Magistrats 3dje Afdeling.

Den 23de December 1899.

Med Skrivelse af 29de f. M. har det høje Ministerium forlangt Oplysning om, efter hvilke Regler Alderdomsunderstøttelsesloven gennemføres i Kjøbenhavn og i hvilke Retninger Magistraten efter de foreliggende Erfaringer mener at burde ønske Loven ændret.

Med Hensyn til det første Spørgsmaal skal man bemærke, at man straks, da Loven traadte i Kraft, var paa det Reene med, at man ikke kunde anvende de Organer, Fattigvæsenet benytter, til Behandling af Sager om Alderdomsunderstøttelse, samt overhovedet; at Alderdomsforsørgelsen maatte holdes skarpt ud fra Fattigforsørgelsen. Med dette Maal for Øje henlagdes derfor den hele Virksomhed i Centralledelsen til Afdelingens 1ste Sekretariat, medens Fattigforsørgelsen i Byen vedblev at fortere under Afdelingens 2det Sekretariat. Til Besørgelsen af den lokale Tjeneste inddeltes Byen herhos i 3 Kredse, saaledes at der i Spidsen for hver Kredsattes en Kredsinpektør, der gjorde Indstilling i Alderdomsforsørgelsesager direkte til Afdelingen, uden at Fattigforstanderne fik noget som helst med disse Sager at gøre. Særlige Læger for de aldersstøttede ansattes vel ikke; men der blev dog truffet den Ordning, at de aldersstøttede, hvis de ønskede det, kunde konsulere Kommunelægerne i disses Hjem, ikke som de fattige i Distriktslokalet, ligesom der ogsaa blev truffet en Ordning med Sparekassen for Kjøbenhavn og Omegn, hvorefter de aldersstøttede, der nød fast Hjælp, høve denne i Sparekassen, ikke som de fattige i Magistratens 3dje Afdelings Hovedkasse.

Hvad dernæst Bestemmelsen af Hjælpens Størrelse angaar, fremgaar det nærmere af hoslagte tre hektograferede Aftryk af „Forslag til enkelte Grundregler, der blive at følge ved fastsættelsen af Alderdomsunderstøttelse i Kjøbenhavn“, hvilke behandlede i den samlede Magistrats Møde den 16de November 1891 og der tiltraadtes. Disse Regler har Magistraten under Behandlingen af Begæringer om Alderdomsunderstøttelse gennemgaaende fulgt, dog saaledes, at man, hvor en Familie bestod af flere Personer, der saalevede i en Husstand, ikke tildeelte Familien en saa stor Alderdomsunderstøttelse som den, der vilde fremkomme ved ligefrem at sammenlægge Pengesatserne, men har forhøjet Beløbet for Hovedpersonen med en passende Sum under Hensyn til, at Huslejen var fælles, noget mere for Husfruen, noget mindre for Børnene efter Hensyn til disses Alder, ligesom man ogsaa har gjort lignende Modifikationer, hvor den aldersstøttede boede sammen med Børn eller andre, der deltog i de fælles Udgifter. Dog maa det bemærkes, at medens Alderdomsunderstøttelsen som Regel fastsættes af undertegnede Borgmester efter Indstilling af vedkommende Kredsinpektør og saaledes, at Spørgsmaal, der frembyde Tvivl, behandles i et Møde, til hvilket alle tre Kredsinpektører ugentlig samles, og i hvilket Raadmanden deltager, har man i saadanne Tilfælde, hvor særlige Omstændigheder gjorde det anbefalelsesværdigt at overfride de vedtagne Takster, taget Sagen for i den samlede Magistrats Mandagsmøde og saaledes indhentet bennes Approbation. Til saadanne særlige Omstændigheder have ikke henhørt det, at vedkommende Ansøger har henhørt til en oprindelig bedre stillet Klasse, idet man tværtimod har bestræbt sig for at behandle alle Ansøgere, saa vidt muligt, ens. Grunden til Overstridelse har i Reglen været at søge uden for Ansøgeren selv, nemlig i den Omstændighed, at han boede i Husstand sammen med Børn eller andre Slægtninge, hvis ringe Bilkaar gjorde det umuligt for dem at beholde Ansøgeren hos sig, medmindre Alder-